

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

XXVIII. Vt sacerdos quilibet modo aliquo plebem doceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

nere debere, qualem & de adulterio, & de fornicatione, de homicidio, & de ceteris criminalibus vitiis. Si quis vero perpetrato periurio, aut quolibet criminali peccato, timens poenitentiae longam arumnam, ad confessionem venire noluerit, ab ecclesia repellendus est, siue a communionem & consortio fidelium, vt nullus cum eo comedat neque bibat, neque oret, neque eum in sua domo recipiat.

XXVII.

*Exod. 20.
Prout. 17.*

Dicendum est eis vt a falso etiam testimonio se abstineant; scientes & hoc grauissimum scelus esse, & ab ipso Domino in monte Sinai prohibitum, dicente ipso Domino, *Non falsum testimonium dixeris*: siue: *Testis falsus non erit impunitus*: sciat se etiam quisquis hoc perpetravit aut tali poenitentia purgandum, vt superius dictum est de periurio, aut tali damnatione aut excōmunicatione damnandum, sicut superius insertum est. dicendumque illis est quod summa stulticia est, si quis pro cupiditate argenti & auri, aut vestimentorum, aut cuiuslibet rei, aut, quod creberrime contingere solet, propter ebrietatem, in tam grande scelus voluerit corruere; vt aut septem annis in arcta arumna sit, aut ab ecclesia repellendus, dicente Domino: *Quid prodest homini, si lucretur totum mundum, & animæ suæ detrimentum faciat*: quippe, cum aliis videatur pius existere, sibi met crudelis existat.

Marc. 8.

XXVIII.

Hortamur vos paratos esse ad docendas plebes: qui scripturas scit, prædicet scripturas; qui vero nescit, saltem hoc quod notissimum est plebibus dicat; vt declinent a malo, & faciant bonum, inquirant pacem; sequantur eam: quia oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: vultus autem Domini super facientes malum, vt perdat de terra memoriam eorum. Nullus ergo se excusare poterit, quod non habeat linguam, vnde possit aliquem ædificare; mox enim vt quemlibet errantem viderit, prout potest, & valet, aut arguendo, aut obsecrando, aut increpando, ab errore retrahat, & ad peragendum bonum opus hortetur: cum vero, Domino opitulante, ad Synodum in vnum conuenerimus, sciat nobis vnusquisque dicere quantum, Domino adiuuante, laborauerit, aut quem

fructum acquirerit: & si quis forte nostro indiget adiutorio, nos cum caritate nihilo minus ei pro viribus adiutorium ferre differemus.

XXIX.

Admonere debetis fideles, vt assiduitatem & studium habeant orandi; ipse autem orandi modus talis esse debet; Vt primo, dicto symbolo, quasi fidei suæ recensito fundamento, dicat, quisquis est, tribus vicibus, Qui plasmasti me, miserere mei; & tribus vicibus, *Deus propitius esto mihi peccatori.* Luc. 18. Et compleat orationem dominicam. Si ergo locus aut tempus exierit, deprecetur sanctos apostolos, siue martyres, vt pro eo intercedant, & armata fronte signo crucis, eleuatis cum corde manibus & oculis, Deo gratias agat; si vero tempus ad hæc omnia peragenda minus sufficiens est, sufficiat tantum, Qui plasmasti me, miserere mei; Et, *Deus propitius esto mihi peccatori:* Ibidem. & oratio dominica tantum cum gemitu & contritione cordis.

XXX.

Omni enim die Deo in oratione nostra, aut semel, aut bis, aut quando amplius possimus, confiteri debemus peccata nostra, dicente Propheta: *Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias non abscondi: Dixi: Confitebor aduersum me iniustitias meas Domino, & tu redemisti impietatem peccati mei.* Psal. 31. Facta etenim confessione cum gemitu & lacrymis Domino, in oratione recitandus est psalmus quinquagesimus, siue vigesimusquartus, siue vigesimusquintus, atque alii ad rem pertinentes, & sic complenda est oratio; quia confessio, quam sacerdotibus facimus, hoc nobis adminiculum affert, qui accepto ab eis salutari consilio, saluberrimis pœnitentiæ obseruationibus, siue munitiis, peccatorum maculas diluimus. Confessio vera, quam Deo soli facimus, in hoc iuuat, quia quanto nos memores sumus peccatorum nostrorum, tanto horum Dominus obliuiscitur: & e contrario, quanto nos horum obliuiscimur, tanto Dominus reminiscitur, dicente eo per prophetam: *Et peccatorum tuorum non meminero.* Ezech. 33. Tu autem memor esto, quod David propheta fecisse testatur, cum dicit: *Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & peccatum meum coram me est semper.* Psal. 50.